.

ВСЯК СВОЄЇ ДОЛІ КУВАЧ.

Державний бюджет формується переважно за рахунок податків громадян і підприємств. Держава розпоряджається землею, природними ресурсами, інфраструктурою та величезними матеріальними можливостями суспільства.

Влада ухвалює рішення про витрати, податки, оборону, міжнародні відносини, використання людських ресурсів держави. Під час війни ці рішення можуть визначати долю мільйонів людей, а для військових— питання життя.

Хто контролює тих, хто ухвалює такі рішення?

У демократичній державі громадяни обирають владу. Проте після виборів повсякденний контроль над обраними представниками часто залишається слабким, а наступні вибори можуть відбутися лише через кілька років.

Виникає принципове питання: **чи достатньо один раз проголосувати, щоб на роки вперед передати комусь право діяти від нашого імені?**

Приклад 1. У автократичній росії влада (дума, президент) обираються за «демократичними» законами. До виборів опозицію не підпускають. За допомогою судів таких кандидатів, партії усувають від участі боротьби за владу. Голосування (таємне) відбувається без нагляду незалежних спостерігачів, явку виборців і результати голосування відверто підтасовують. Оскаржити не можливо - як довести що голосували інакше? Таємність гарантує особисту безпеку, але відбирає право міняти владу.

Від імені народу приймають рішення диктатор, «обраний всенародним таємним голосуванням», кишенькова державна дума. А народ? То є бидло, гарматне м'ясо. Бо їхні особистості поховані за таємницею голосування. Залишається тільки підкоритись або бігти.

А що з правами людини там, куди тікають?

Приклад 2. Сполучені Штати Америки - країна розвинутої інституційної демократії. Вибори, теж таємні, проходять під пильним взаємним наглядом двох конкуруючих партій.

Кандидати обіцяють виборцям стільки, скільки дозволяє їм власна фантазія. «Закінчити усі війни. знизити ціни на паливо, знизити інфляцію». Обрали - можна не виконувати. А хто спитає? Особистостей нема - все таємно.

Президент керує: за 2 роки розпочата ще одна війна, паливо підскочило в ціні майже вдвічі, інфляція прискорилась. Ніхто з виборців не може притягнути його за брехню і відсторонити брехунця від влади.

Усі вимушені чекати ще 2 роки до наступних виборів. Потім нові популісти будуть обіцяти золоті гори. А чому б ні? Хто за брехню притягне до відповідальності? Таємне голосування їх все одно захистить!

Наведені приклади свідчать про те, що корінь проблеми для авторитаризму і для сучасної демократії один: безвідповідальність, яка схована за таємним голосуванням. Таємність захищає виборця від тиску на нього за критику з боку влади, одночасно захищає владу від тиску виборців за невиконання обіцянок.

Така рівновага влади і виборців завела суспільство у глухий кут, коли будь-які реформи не дають результатів, якщо існує безвідповідальність у вигляді таємності.

Запропоноване нами **Відповідальне Виборче Право** кардинально вирішує цю проблему. Вони голосують відкрито і користуються правом відкликати свій голос та звільнити від влади обранців (коли 50%+1 відкритих голосів прийняли таке рішення). Ті виборці, хто не бажає щоб їхній вибір був відомим, голосують таємно. Їхні голоси мають вагу для визнання переможців перегонів, але вони не враховуються у процедурі відсторонення від влади. Бо вони таємні.

На сьогодні не має інших пропозицій як вивести сучасну демократію з «глухого кута», в якому вона опинилась, окрім впровадження Відповідального Виборчого Права. Тому вважаємо, що напрямок руху України очевидний – до СУСПІЛЬСТВА ВІДПОВІДАЛЬНОЇ ДЕМОКРАТІЇ через ВВП.

Голова ГО «ДВП» **Микола Горбачов**